

भूगोलः

नक्षत्रः २ भूगोलः ३ लघुशेषः ४ लघुपिच्छलः ५ लघुपुषितः ६ सप्तपलः ७ लघुभूतदमः ८ भूकर्णुदारः ९ अस्य गुणाः । मधुरत्वम् । क्रमिभूतनाशित्वम् । वातप्रकोपणत्वम् । किञ्चित् शीतत्वम् । खर्गभारकत्वम् । इति राजनिर्घण्टः ॥

भूकलः, पुं, (भुवः पृथिव्याः कलः) दुर्विनीताम् । इति राजनिर्घण्टः ॥

भूकश्यपः, पुं, (भुवि पृथिव्यां कश्यप इव भुवः कश्यप इति वा ।

“तदस्य कश्यपस्यार्शुकीक्षा कश्यपोपमः । वसुदेव इति स्मार्तो गोपु तिष्ठति भूतवे ॥” इति हरिवंशश्रीयवचनेनास्य कश्यपार्शुसम्भूतत्वात् तथात्वम् । वसुदेवः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

भूकाकः, पुं, (भुवि स्थातः काकः ।) खल्यकः । क्रौञ्चः । नीलकपोतः । इति शब्दरत्नावली ॥

भूकुम्भी, स्त्री, (भुवि कुम्भीव ।) भूपाटली । इति राजनिर्घण्टः ॥

भूकुम्भाङ्गी, स्त्री, (भुवि कुम्भाङ्गीव ।) विदारि । इति राजनिर्घण्टः ॥

भूकेशः, पुं, (भुवः पृथिव्याः केश इव) शैवलः । वटः । इति मेदिनी । शै, २६ ॥

भूकेशा, स्त्री, (भूकेश + टाप् ।) राक्षसी । इति शब्दरत्नावली ॥

भूकेशी, स्त्री, (भूकेश + स्त्रियां ङीप् ।) अवल-गुजः । इति मेदिनी । शै, २७ ॥

भूचित्, पुं, (भुवं चित्तिं चिद्योतीति + चिट् + क्तिप् ।) भूकरः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

भूखर्जूरी, स्त्री, (भूखलया खर्जूरी । शाक-पार्थिवादिवत् समावः ।) सुदखर्जूरी । तत्पत्न्यायः । भूयुक्ता २ वसुधाखर्जूरीका ३ भूमिखर्जूरी ४ । अस्या गुणाः । मधुरत्वम् । शिशिरत्वम् । दाहपित्तहरत्वम् । इति राजनिर्घण्टः ॥

भूगर्, स्त्री, (भुवः पृथिव्या गरम् ।) विषम् । इति राजनिर्घण्टः ॥

भूगर्भः, पुं, भवभूतः । स च मानसीमाघवादिनाटककर्ता । इति जटाधरः । (भूः सर्वभूताश्रयभूता पृथ्वी गर्भे कुचौ बस्येति । विष्णुः । यथा, महाभारते । १३ । १४८ । २१ । “हिरण्यगर्भो भूगर्भो माघवो मधुसूदनः ॥”)

भूगोलः, पुं, (भूगोत्रो मङ्गलमिव ।) भुवनकोषः । (यदुक्तं सूर्यसिद्धान्ते ।

“मध्ये समन्तादस्य भूगोत्रो षोडशित्ठति । विभाषः परमो शक्तिं ब्रह्मणो धारयति त्रिकाम् ॥”)

तस्य विवरणम् । यथा,—

“प्रकृतेस्तु महान् आतोऽहङ्कारो महतः पुनः । तन्नाभाञ्च ह्यहङ्कारात् शब्दः स्रष्टीथ

रूपकम् ।

रसो गन्धश्च पञ्चैव गुणा नाम प्रकीर्तिताः ।

भूगोलः

पञ्चमानि महाभाग । महाभूतादि संग्रहात् । तेषु एव प्रजातानि सर्वाणि गुणवन्ति च ॥ भूमिरापस्तथा वायुरपिराकाशमेव च । गुणोत्तराणि सर्वाणि तेषां भूमिः प्रधानतः ॥ शब्दः स्रष्टीथ रूपश्च रसो गन्धश्च पञ्चमः । भूमावैते गुणाः प्रोक्ता इवन्ति परतः क्रमात् । चत्वारोऽप्यु गुणा बहन् । गन्धस्तत्र न वर्तते । शब्दः स्रष्टीथ रूपश्च त्रय एव हि तेजसि ॥ शब्दः स्रष्टीथ वायोस्तु आकाशे शब्द एव हि ।

एते पञ्च गुणाः प्रोक्ता महाभूतेषु पञ्चसु ॥ वर्तन्ते सर्वभूतेषु तेषु लोकाः प्रतिष्ठिताः । अन्योऽर्थं नातिवर्तन्ते सन्त्यग्भवति वै तदा । यदा तु विषमं भावमाविशन्ति परस्परम् । तदा तेषु वियोगः स्याद्द्विधा नान्यथा द्विज ॥ अद्भुतानि विनश्यन्ति जायन्ते चापि सर्वशः । सर्वाण्यपरिमेयाणि तद्देशां रूपमैश्वरम् ॥ तत्र तत्र हि दृश्यन्ते धातवः पाचभौतिकाः । तेषां मनुष्यास्तर्कैश्च प्रमाणाणि प्रवचते ॥ अचिन्त्वाः खलु ये भावान् तांस्तर्कैश्च योजयेत् । प्रकृतिभ्यः परं यत्तु तदचिन्त्यस्य लक्षणम् ॥ जन्मुद्दीपं प्रवक्ष्यामि वात्स्यायन महासुने ॥ परिमङ्गलो महाभाग । द्वीपोऽथौ चक्रवत् स्थितः ।

नदीगिरिप्रतिच्छन्नो विविधैः पत्तनैरपि । यनैर्जनपदैर्वृक्षैस्तथा पुष्पफलोपगैः । लवणैश्च समुद्रैश्च समन्तात् परिवारितः । प्रागायता महाभाग । बहुते रत्नपर्वताः । अवगाढा ह्यभयतः सागरी पूर्वपश्चिमौ । हिमवान् हिमकूटश्च निवधश्च नगोत्तमः । नीलः श्वेतः शङ्खवाच रत्नधातुविचित्रिताः । अयुतानि योजनानि उच्छ्रयास्तेषु कौर्णितः । पृथुत्वे च हिंसाहस्ययोजनानि च पर्वताः । तेषामन्तरिक्षेभ्यो नवसाहस्रयोजनः । वर्षे वर्षे प्रमाणात् वर्षाणि त्रीणि दक्षिणे । तत्र पुण्या जनपदस्तेषु वर्षेषु तापसः । वसन्ति तेषु सर्वाणि सप्तानि विविधानि च ॥ दक्षिणे भारतं वर्षसुत्तरे लवणोदधेः । जूलादेव महाभाग । तस्य सीमा हिमालयः ॥ ततः किंपुरुषं वर्षं हिमकूटादधस्ततः । हरिवर्षं ततो ज्यैवं निवधोऽंधिचरन्तते ॥ एवमेवोत्तरे त्रीणि वर्षाणि च तपोधन ॥ कुचवर्षं चिन्मूलात् शङ्खवानवर्षं स्ततः । हिरण्यं ततो वर्षं श्वेतावधि निगद्यते । रन्ध्रजश्च ततो वर्षं नीलस्तथावधिः स्ततः । दक्षिणे तु नीलस्य निवधस्तोत्तरे तु । प्रागायतो महाभाग । माल्यवानाम पर्वतः । पश्चिमे तु तथैवास्ति पर्वतो गन्धमादनः । पूर्वे सहद्रजूलात् भद्राथं नाम वर्षकम् । माल्यवानवधिस्तस्य केतुमानश्च पश्चिमे । गन्धमादनसीमानं नवसाहस्रयोजनम् ॥ परिमङ्गलस्योर्मध्ये मेरुः कनकपर्वतः ।

भूगोलः

आदित्यतखणाभाधो विधूम इव पावकः । लघुयोजन उच्छ्रायो मृद्धिं दाविंश एव च । योजनानां सहस्राणि सत्वे चापि तु षोडश ॥ विस्तृतः स महाभाग । भूमिर्दं मूलमस्य तु । प्रविष्टमन्तर्भूम्यां वै षोडशैव सहस्रकम् ॥ ऊर्ध्वमन्तश्च तिर्यक् च लोकानाहृत्य तिष्ठति । तस्य चेलाटतं वर्षं सर्वतः परिकीर्तितम् ॥ विहगः सुमुखो यस्तु सुपर्णस्यात्मजः किल । स वै विचिन्तयामास सौवर्णान् प्रेक्ष्य वायव्याम् ॥ मेरुवत्तममध्यानामवराणाञ्च पश्चिमात् । अविशेषकरो यस्मात्तस्मादेनं त्यजाम्यहम् ॥ तमादित्योऽनुपर्येति सततं श्योतिषां वरः । पद्ममात्रं कनकचो वायुश्चैव प्रदक्षिणम् ॥ स पर्वतो महाभाग । दिवापुष्पसमन्वितः । भवनेराहृतः सर्वैर्जान् नदमयैः सुभैः ॥ तत्र देवगणा ब्रह्मन् । गन्धर्वानुरराक्षसाः । अश्वरोगणसंयुक्ताः शैवे क्रीडन्ति सर्वदा ॥ अवलम्बकरास्तस्य मन्दरोऽप्येवमन्दरः । सुपार्श्वः कुंसुदश्चेति चतुर्दिक्षु स्थिता द्विज ॥ अयुतयोजनोन्नाहास्तावद्विस्तारसंयुताः । चतुर्ध्वेषु धर्मैश्च । चूतजम्बूकदम्बकाः । न्यगोधचापि चत्वारः पादपा ब्राह्मणवर्षभ ॥ सहस्रयोजनोन्नाहास्तावद्विष्टपविस्तृताः । केतुभूताः पर्वतानां विशालाः श्रतयोजनम् । ह्रदाश्च तत्र चत्वारः पथीमन्धिचुवारिदाः । देवीयानानि चत्वारि हि चैत्रधनन्दने । सर्वतोभद्रमिद्वेवं तथा वैभानकं वनम् ॥ तेषु देवस्त्रियो निबन्धविहरन्ति सुरैः सह । गन्धर्वाः किन्नराश्चैव तथाप्ये चिह्नचारणाः । गायन्तो मधुरं दिवं स्त्रीभिः क्रीडन्ति तापस ॥ चूतो यो मन्दरोत्सङ्गेषु तयोजनसुच्छितः । फलान्यन्तकल्पानि पतन्त्यस्य सुदूरतः । तेषां विशीर्यमाणानां रसेनाजनि या नदी ॥ अरुणोदा नाम सैव बहते मन्दराचलात् । यञ्जलस्यर्शमात्रेण भवानौश्रिवयोगाः ॥ स्वदेश्वौरभेणापि समन्ताद्दृश्योजनम् । सुगन्धयन्ति वातेन वात्स्यायन । तद्भूतम् ॥ एवं जम्बूफलानाञ्च पततां मेरुमन्दरे । हस्तिकायप्रमाणानां रसेनांता महानदी ॥ सैव जम्बूनदी नाम दक्षिणेन इलाहृतम् । तीरयोऽभयोरेव जम्बूरसपरिभ्रुता ॥ नृत्तिकेव सुवर्णं स्यात् वार्यकंकिरथान्वयात् । तत्र जाम्बूनदं हिम नानाभूतसंश्रितम् ॥ देवोपदेवगन्धर्वा धारयन्ति सह स्त्रिया । यो वै महाकदम्बश्च सुपर्णोपरि तापस ॥ तत्कोटरेभ्यः पश्चैव मधुधाराः स्रवन्ति वै । पचायामपरीयाहाः पश्चिमेन इलाहृतम् ॥ यासां रसाञ्च सुज्ञानाः सुमुखोहारवायुना । सुगन्धयन्ति धर्मज्ञ । समन्तात् श्रतयोजनम् ॥ कुसुदायनिरुद्धो यः श्रतवस्थो वटो महान् । स्वन्धेभ्यस्तस्य नटस्तु उत्तरेण इलाहृतम् ॥ पयस्विनीदधिहृदाहृतकुल्यामधुसवाः ।